

РЕШЕНИЕ

№ 7237

гр. София, 02.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8697** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) срещу Решение № 3092 от 01.07.2024 г. постановено по НАХД № 4136/2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 111 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-8 от 26.02.2024 г., с което на основание чл. 58, ал. 2 от ЗТИП е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв. на „Сейфти Лифт“ ООД, в качеството му на лице, поддържащо съоръжение с повишена опасност за извършено нарушение на чл. 7а, т. 3 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори (НБЕТНА).

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като неправилно съдът е приел, че „Сейфти Лифт“ ООД е изпълнило задължението си по чл. 7а, т. 3 от НБЕТНА. Неправилно било прието и, че в процесното НП не е посочена дата на извършване на нарушението. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. В касационното производство, касаторът се представлява от ст.експерт П., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - „Сейфти Лифт“ ООД, редовно призован, се явява представлява от адв. К., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 21.12.2023 г. била извършена проверка свързан с технически преглед на електрически асансьор с рег.№ 700АС04470, монтиран в жилищен блок 232, вход - единствен,[жк], [населено място] от служители в РО ИДТН. Преди и по време на проверката, асансьорът се поддържал от „Сейфти лифт“ ООД, съгласно писмен договор за абонаментно обслужване на асансьорни уреди, сключен на 01.11.2023 г. По време на сключването на договора било установено, че асансьорите няма извършен периодичен технически преглед, поради което бил уведомен и домоуправителя. Проверката била извършена в присъствието на П. Д. - домоуправител на етажната собственост и С. Б. - главен експерт в РО ИДТН ЗЦБ. При извършената проверка било установено, че горепосоченият асансьор се е експлоатирал, приемал и изпълнявал заявки и е превозвал хора. Във връзка с установеното актосъставителят поискал от домоуправителя на етажната собственост да му предостави ревизионната книга на асансьора, с цел установяване дали има валиден технически преглед. От книгата било видно, че последният технически преглед на асансьора е бил извършен на 31.05.2022 г., за което е бил издаден ревизионен акт № 10 от лицензирано лице „НБ Лифтконтрол“ ООД. Съгласно изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 2 от НБЕТНА, периодичен технически преглед на асансьора, е следвало да бъде извършен на 31.05.2023 г. Във връзка с гореупоменатото, асансьорът бил спрян със Заповед № 2084 - 66/21.12.2023г., на основание чл. 30, ал. 1, т. 4 от НБЕТНА за неизвършен технически преглед. Въз основа на констатираната проверка на дружеството „Сейфти лифт“ ООД бил съставен АУАН и в следствие било издадено обжалваното наказателно постановление. Проверената от служителите на ДАМТН асансьорна уредба представлява съоръжение с повишена опасност по смисъла на чл. 32 от Закона за техническите изисквания към продуктите и попада в обхвата на Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьорите.

От правна страна въззивния съд приема, че нарушението не е осъществено от нарушителя, спазена било изискването на чл. чл. 7а, т. 3 от НБЕТНА за подаване на писмено уведомление, както и че са налице съществени нарушения на производствените правила, предвид непосочването на датата на извършване на нарушението.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо, но

неправилно.

При правилно установена от СРС фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на въззивния съд за допуснато нарушение на процесуалните правила при издаването на АУАН, респ. на НП.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН, налице е описание на нарушението откъм основните му съставомерни белези, място и начин на осъществяване. В случая по отношение времето на извършване, макар и да не е конкретно вписано и разграничено от датата на проверката, респ. установяване на нарушението, в случая недвусмислено може да се извлече, с оглед характера на визираното деяние. В АУАН и НП е посочена за дата на извършването, тази на която е констатирано нарушението, а именно 21.12.2023 г. В настоящия случай сме изправени пред така нареченото продължено нарушение, извършвано чрез бездействие, което е започнало в първия ден след изтичане на срока и е продължило да се осъществява във времето, до момента на констатирането му от контролните органи при проверка на документите. Наред с последното, следва да се има предвид, че в АУАН и НП има направено достатъчно подробно и ясно описание на нарушението и на фактическите обстоятелства, при които е било извършено, поради което не е възможно да се стигне до неразбиране от страна на лицето за какво го санкционират, съответно не се нарушава правото му да организира и осъществи защитата си в пълен обем.

В процесния случай безспорно се установява, че дружеството не е изпълнило задължението си за писмено уведомяване за това, че асансьор, находящ се в [населено място],[жк]в бл. 232 не е безопасен за експлоатация, обстоятелство констатирано при проверка от служител на дружеството на 21.12.2023 г.

С разпоредбата на чл. 7а, т. 3 НБЕТНА за лицата, които поддържат асансьори, е предвидено задължение да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато на асансьорите не е извършен технически преглед съгласно чл. 24, ал. 1 от НБЕТНА. От своя страна разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 2 НБЕТНА регламентира, че органите за технически надзор извършват периодични технически прегледи, като първият периодичен преглед се извършва 24 месеца след датата на пускането на асансьора в експлоатация, а следващите проверки – на всеки 12 месеца.

От събраните пред СРС писмени и гласни доказателства, в това число и от Ревизионен акт № 10 се установяват, че независимо от императивно предвиденото задължение за извършване на технически преглед на асансьора на всеки 12 месеца, санкционираното дружество е допуснало експлоатация на асансьора в жилищната сграда, въпреки, че на асансьора не е извършен периодичен технически преглед.

Същевременно приетите по делото писмени доказателства установяват, че към датата на нарушението, съвпадаща с датата на извършване на проверката - 21.12.2023 г. именно на „Сейфти лифт“ ООД е възложено непосредственото поддържане на асансьора, поради което дружеството е адресат на предвиденото с посочената за нарушена разпоредба задължение, при неизпълнението на което е субект на нарушението.

Изложената от въззивния съд теза за липса на извършване на нарушение, тъй като на 01.11.2023 г. било изпратено от дружеството обслужващо асансьорната уредба уведомително писмо, който факт не е безспорен и не е изследван от последния с оглед неговата достоверност, доколкото към дата на проверката същото е изискано, но не е

представено, не се споделя от настоящия касационен състав. Дори и да се приеме, че действително е било изпратено писмо, то това не освобождава ответника по касация от задължението да контролира дали е извършен предписаният периодичен преглед и при неизвършването му да предприеме действия по спиране на асансьора. Въведените с НБЕТНА задължения за дружеството, поддържащо асансьорната уредба не може да бъде дерогирано и от факта, че то не е знаело за последващо пускане на асансьора от ползвателя на съоръжението. В случая въпросът за субективната страна на нарушението не следва да се установява, тъй като за нарушенията, извършени от юридически лица /каквото в случая е дружеството-жалбоподател/, законодателят е приел, че същите носят т. нар. обективна, безвиновна отговорност.

Ето защо съдът приема, че наказващият орган правилно и законосъобразно е ангажирал административнонаказателната му отговорност.

Съдебният състав намира, че правилно СРС е приел, че не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Като маловажно може да се приеме нарушение, при което извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Санкционираното наказателно постановление нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което и не може да се определи като маловажен случай. Същото е формално, като за извършването му не се изисква настъпване на някакви вредни последици, което обстоятелство е съобразено от законодателя при определяне на санкцията. Касае се за административно нарушение на НБЕТНА, регулираща обществените отношения, свързани със техническите изисквания, правилата и нормите за безопасна експлоатация на асансьорите, целящи осигуряването на експлоатацията на асансьори, по начин, който да не застрашава живота и здравето на лицата.

При преценка размера на наложеното с обжалваното НП наказание настоящият съдебен състав счита, че същото необосновано е индивидуализирано в размер на 400 лева, който е над минимално предвидения такъв, без да е отчетено, че „Сейфти лифт“ ООД е страна по договор за абонаментно обслужване на асансьорни уредби от 01.11.2023 г. Същевременно административнонаказващият орган не е ангажирал доказателства за извършени от дружеството предходни нарушения на НБЕТНА, като такива твърдения не се съдържат и в НП, поради което съдът намира, че са налице предпоставки за ревизиране размера на определеното наказание. Касационната инстанция намира, че размерът на наложената имуществена санкция се явява прекомерен и същият следва да бъде намален в размера на предвидения в закона минимален такъв от 100 лв. Според съда при съобразяване важноста на охраняваните обществени отношения, така индивидуализираната имуществена санкция се явява справедливо наказание за така извършеното нарушение и ще постигне необходимия превантивен и предупредителен ефект към спазване на установения в страната правов ред.

Предвид изложените съображения и доколкото от доказателствената съвкупност е доказано извършването от страна на дружеството-жалбоподател на нарушение на чл. 7а, т. 3 НБЕТНА, решението на СРС следва да бъде отменено, като обжалваното НП следва да се измени единствено в санкционна му част, като се намали размерът на

наложената имуществена санкция от 400 лева на 100 лева.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXII касационен състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение № 3092 от 01.07.2024 г. постановено по НАХД № 4136/2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 111 състав И ВМЕСТО НЕГО, постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление (НП) № НП-8 от 26.02.2024 г., с което на основание чл. 58, ал. 2 от ЗТИП е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв. на „Сейфти Лифт“ ООД, в качеството му на лице, поддържащо съоръжение с повишена опасност за извършено нарушение на чл. 7а, т. 3 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори (НБЕТНА), като НАМАЛЯВА размера на санкцията от 400 лв. на 100 лв.

ОСЪЖДА „Сейфти лифт“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: